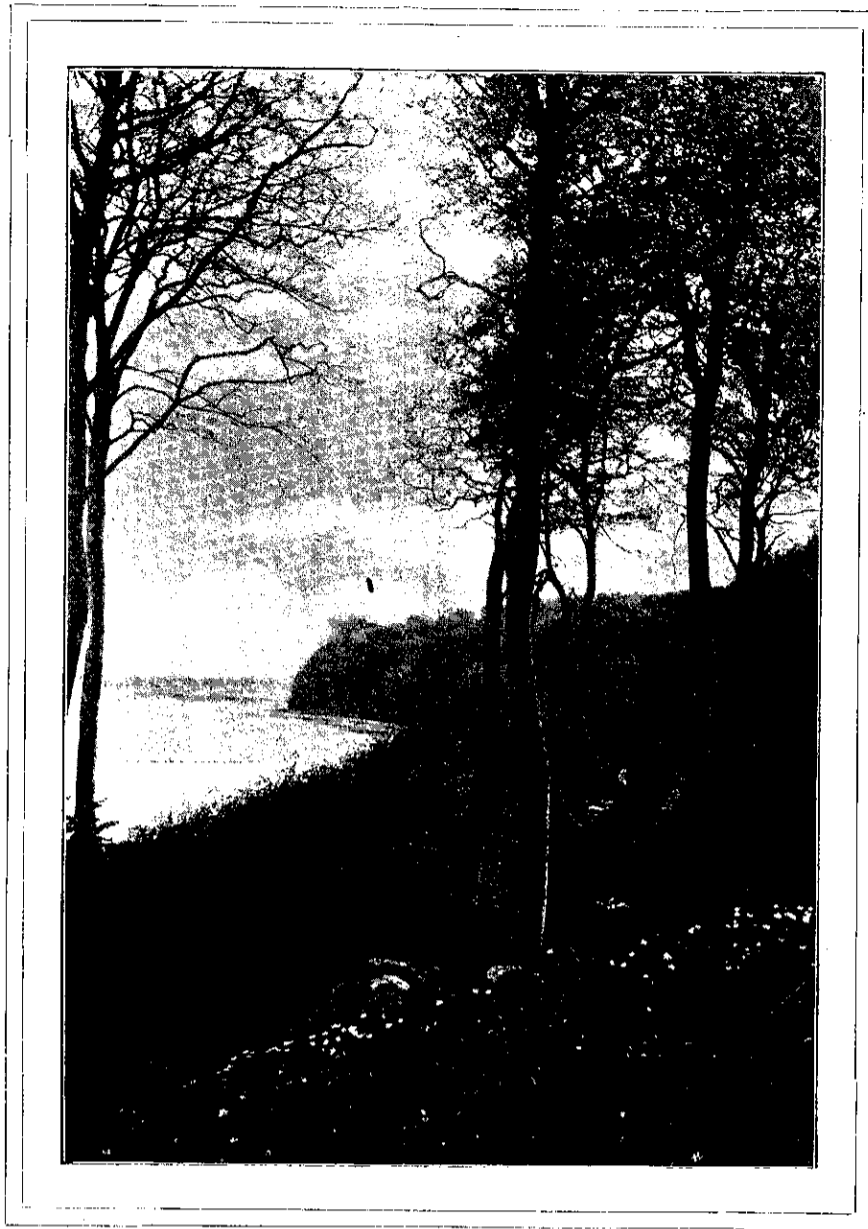


96, solgte til Aarhus Kommune dens 63 Tdr. Hartkorn, dens c. 1200 Tdr. Land Ager, Eng og Skov.

— — Saa meget fortælle gode, gamle og nye Kilder os om Marselisborgs Historic. For smaa halvtredje Hundrede Aar siden gav Kongelig Mayestät den af synderlig Gunst og Naade som Vederlag for gode hollandske Dukater til Mynheer Marselis, og i det Aar efter Herrens Byrd 1896 blev den for gode danske Kroner erlervet af Aarhus Kommunalbestyrelse for »*att det kjøpstedt Aarhus*« — for at tale i det Sprog, man vilde have benyttet paa Gabriel Marselis Tid — »*maa oc kanndt saa mögit thes bedre bliiffue bygdt oc forbedret*«.

Ikke uden Selvfølelse træde da Aarhusianerne deres »egen« Jord, naar de vandre ad Godssets Stier og Veje; Marselisborg er kommet i Borgereje. Men der har intet Vaabenskjold været at fjerne fra Borgeled eller over Portaler; hvad den beskedne enetages graa Hovedbygning — eller lad os kalde den Stuehus — og de vidtløftige uensartede Avlsbygninger fortælle, bliver vist grumme lidt om Ridderfærd, om *grand seig-*



Udsigt i Nærheden af Ørnereden.

*neur-Liv*; Mindesmærket over den adelige Del af Marselisborgs Historie kan man maaske søge i det Constantinske Kapel og Epitafium i Aarhus Domkirke, medens Bygningerne derude, der hverken have knejsende Taarn eller Tinde, fortælle om Arbejdsdage, en tør, men sund og nøgtern Fortælling om Aar i Slid for Landbedrift og Landbrug — ja, om man gik *indenfor* Murene, en alvorlig Historie om et Liv i Arbejde for et Land og et Folk.

— Tarvelig og prunkløs som Gaard og Bolig strækker Marselisborg Have sig ned mod en lille Eng og Udhugning i den første af Godssets Skove, »Ladegaardsskoven«, »Forskoven« eller »Friheden«. Men her er det forbi med Tarveligheden; der bliver intet andet Udtryk end pragtfuld for den Park, der omslutter det lille Herresæde i det store Gods. Brede om Lænd, ranke i Ryggen ere de, og knejsende Kroner have de, Bøgetræerne i Marselisborg Skove. Stoute og værdige staa de i Rad og Række, medens Bunden tæpper sig med grønt, hvori blege Anemoner hvile, hvide og røde Hane-kamme kro sig, og Guldstjerner tændes. Men ude i Skov-



Udsigt fra Varna.